

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרָטִית וַיְחִי ט"ו טַבַּת, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רַשִׁי

יַעֲקֹב רָצָה לְגַלוֹת לְבָנָיו מִתִּי מְשִׁיחַ יָגִיעַ, אֲךָ ה' לֹא הִרְשָׁה לוֹ. יַעֲקֹב הוֹכִיחַ אֶת בְּנָיו עַל מַה שֶׁהֵם עָשׂוּ שְׁלֹא הָיָה בְּסֹדֵר, וּבְהַמְשָׁךְ, נָתַן לָהֶם בְּרָכוֹת. בְּחֲמֵשׁ שָׁל הַיּוֹם מוֹפִיעוֹת הַבְּרָכוֹת לְשִׁבְטִים רְאוּבֵן - דָּן. יַעֲקֹב יָדַע שִׁיקַח לְמְשִׁיחַ הַרְבֵּה זְמַן לְהַגִּיעַ, בְּגִלּוֹל שְׂאֲנָשִׁים יַעֲשׂוּ עֲבֵרוֹת. הוּא חָשַׁב שְׂאֵם יִגְלֶה זֹאת לְשִׁבְטִים, הֵם יִקְפִּידוּ שִׁילְדִיהֶם לֹא יַעֲבְרוּ עֲבֵרוֹת כְּדֵי לְהַבִּיא אֶת מְשִׁיחַ יוֹתֵר מֵהָרָא!
יַעֲקֹב כִּנֵּס אֶת בְּנָיו כְּדֵי לְגַלוֹת לָהֶם אֶת הַקֵּץ. לְמִרְוֹת שֶׁהִסְבִּיחַ שֶׁהוּא רָצָה לְגַלוֹת לָהֶם הִיְתָה סִבָּה טוֹבָה, ה' לֹא רָצָה שִׁיִּגְלֶה לָהֶם, וְלָכֵן הִשְׁכִּיחַ זֹאת מִמֶּנּוּ. בְּמִקּוֹם זֶה יַעֲקֹב הִחְלִיט לְסַפֵּר לְשִׁבְטִים מַה יִּקְרָה עִם יְלָדֵיהֶם:
"רְאוּבֵן, לְמִרְוֹת שֶׁאַתָּה הַבְּכוֹר, לֹא תִקְבַּל אֶת זְכוֹת הַבְּכוֹרָה בְּגִלּוֹל שֶׁהִזְזַתְּ אֶת מִטְתִּי לְלֹא רְשׁוֹת. הַזְכוֹת שִׁיְהִיו מִמֶּךָ שְׁנֵי שִׁבְטִים מְעַבְרֶת לְיוֹסֵף, זְכוֹת הַכְּהוֹנֵה מְעַבְרֶת לְלוֹי, וְזְכוֹת הַמְּלוּכָה מְעַבְרֶת לְיִהוּדָה".
"שְׂמַעוֹן וְלוֹי, אַתֶּם עוֹשִׂים יַחַד דְּבָרִים לֹא כֹל כֶּף טוֹבִים, כְּמוֹ הַרִיגַת אֲנָשִׁי שְׂכָם וּמְכִירַת יוֹסֵף, רַבִּים עָבוּר עָשׂוּ וְלֹא עָבוּר בְּנֵי יַעֲקֹב, לָכֵן תִּהְיוּ מִפְּרָדִים הָאֶחָד מֵהַשֵּׁנִי, לֹי לֹא יִהְיֶה נִמְנָה בְּיַחַד עִם שְׂעַר הַשִּׁבְטִים וְלֹא יִקְבַּל נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הַכְּהֹנִים וְהַלְוִיִּם יַחֲזִי בְּעָרִים שׁוֹנוֹת בְּרַחֲבֵי הָאֶרֶץ, וְיִקְבְּלוּ כֶּסֶף רַק עָבוּר עָבוּדְתֶם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. לְשְׂמַעוֹן תִּהְיֶה פְּרִנְסָה קָשָׁה, לְהִיּוֹת סוֹפְרִים וּמוֹרִים".
יְהוּדָה חָשַׁשׁ שִׁיַּעֲקֹב יִכְעַס עָלָיו עַל מַה שִׁקְרָה עִם תָּמָר, אֲבָל יַעֲקֹב אָמַר:
"יְהוּדָה, הָאֲחִים שְׁלָךְ יִדְבְּרוּ אֲדוֹתֶיךָ, כְּמָה אַתָּה מִיַּחַד, מַלְכֵי הַיְהוּדִים (כְּמוֹ דָּוִד הַמֶּלֶךְ וְשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ) יִהְיוּ מִמִּשְׁפַּחְתֶּךָ, מְנַהֲגֵי הַיְהוּדִים בְּגִלּוֹת, הַסְנֵה דְרִין וְאַפִּילוּ מְשִׁיחַ!
"זֹאת מִשׁוֹם שֶׁהִיְתָה לָךְ אֶהְבַּת יִשְׂרָאֵל גְּדוֹלָה עַל יְדֵי שֶׁהִצַּלְתָּ אֶת יוֹסֵף מִמּוֹת וְאֶת תָּמָר מִמּוֹת לְמִרְוֹת שִׁזְזוּ הִיְתָה בּוֹשָׁה גְּדוֹלָה! מֶלֶךְ צָרִיךְ שִׁיְהִי לּוֹ אֲכַפַּת מִכָּל אֶחָד מֵהָאֲנָשִׁים עֲלֵיהֶם הוּא מוֹלֵךְ.
"זְבוּלוֹן יַחֲזִי לִיד מְקוֹרוֹת מַיִם, וּבְעֶזְרַת הָאֲנִיּוֹת שֶׁלוֹ יִקְנֶה וַיִּמְכְּרוּ דְבָרִים, חֶלֶק מֵהַכֶּסֶף שֶׁהֵם מְרוֹיְחִים יַעֲבֹר לְזְכוֹת תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּנֵי שִׁבְטֵי יִשְׂשַׁכָּר, שִׁיּוֹכְלוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה!
"יִשְׂשַׁכָּר יִהְיֶה חֶזֶק וְיִוָּכַל לְלַמֵּד הַרְבֵּה תּוֹרָה, הֵם יִתְיַגְעוּ וְזֶה יַעֲזֹר לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

"דו ינקם באויבי היהודים, במיוחד כששמשון ימוטט את הבנין ויהרג הרבה פלשתים שהיו נוהגים להציק ליהודים. יעקב ידע ששמשון יצטרף את עזרתו של ה' ולכן בקש עבורו כערת: "לישוועתך קויתי ה" – אני מחכה לך שתציל אותי!

תהלים / יום ט"ו לחדש פרקים ע"ז- ע"ח

בפרק ע"ח שנמצא בתהלים של היום, ישנו פסוק: "ויקם עדות ליעקב, ותורה שם בישראל" – ה' קבע / נתן את התורה והמצוות בשביל יעקב וישראל. הפרק ממשיך שכל שזה היה כדי להעביר זאת לדור הבא.

חסידות מלמדת, שכל אחד מהאבות יש בו משהו שונה ומיוחד, אותו העבירו לכל יהודי ויהודי בירשה (לדגמה – אברהם אבינו העביר את מדת החסד והכנסת אורחים, להיות טובים לאחרים וללמד אותם על ה'). פסוק זה מדבר על התורה, ומזכר בו שמו של יעקב וישראל, השלישי מהאבות.

הכח המיוחד של יעקב אבינו הוא למוד התורה יומם ולילה. יעקב מכנה "יושב אהלים" – יושב כל היום באהל ולומד תורה. ה' נתן ליעקב הזדמנות במשך הרבה זמן מחייו לשבת וללמד תורה. הוא העביר את הכח הזה, כח הדבקות בלמוד התורה לכל אחד ואחד מאתנו.

תניא / לקוטי אמרים פרק י' (ט"ו טבת שנה מעוברת)

בשנים עשר הפרקים הראשונים של ספר התניא, האדמו"ר הזקן מסביר מה זה בינוני. כדי שנבין איך בינוני צריך להתנהג, קודם כל אנו צריכים להבין מה זה צדיק ורשע, ואז נוכל להבין מהו בינוני.

בפרק הזה נלמד על הצדיק.

צדיק הוא מישהו שנולד עם שתי נפשות כמו כלנו, אבל ה' נותן לו כח מיוחד לעבד קשה כדי לחזק את הנפש האלוקית שלו, כך שהיא נהיית כל כך חזקה עד שלנפש הבהמית אין יותר כח משל עצמה! בגלל שהצדיק כל כך אוהב את ה', הוא שונא כל דבר שפועל נגד רצונו של ה', למשל את היצר הרע! ככל שהאהבה שלו לה' חזקה יותר, כך הוא שונא יותר את היצר הרע.

היום יום / ט"ו טבת

הרבי מאיר על תקון במאמר בתורה אור של פרשת ויחי (זו היתה פרשת השבוע בשנה שבה נכתב ה"היום יום").

~

הרבי הרי"ץ הכריז: "יהודים, האזינו! כעת זה הזמן של משיח להגיע! כל הדברים המצערים שקרו לנו בעולם, הם בגלל שמישח כל כך מתקרב. זכרו שרק ה' מציל אותנו, רק בגלל שאנחנו עושים תשובה!

בואו נעשה תשובה ונכין את עצמנו ואת משפחתנו לקבל פני משיח צדקנו שיגיע בקרוב ממנו!"

ספר המצוות / מצוות לא תעשה רמ"ט, רמ"ג

היום לומדים עוד שתי מצוות בענין גנבה.

המצוה הראשונה, **מצות לא תעשה רמ"ט** היא מצוה שמקימים רק בארץ ישראל: אסור להזיז גדר כף שאנשים יחשבו שחלק מהגדר של האדם השני שייך לנו. אבל רגע, האם הכוונה שמותר לעשות זאת מחוץ לארץ ישראל?

לא, כמובן שלא! אסור לגנוב בשום מקום. אבל יש מצוה מיחדת בפני עצמה דוקא בארץ ישראל. המצוה השנייה, **מצות לא תעשה רמ"ג** היא אחת מעשרת הדברות "לא תגנב" – לא לגנוב נפשות. המלים בתורה נקראות כמו גנבה רגילה, אולם חכמים אומרים שהכוונה כאן שאסור לגנוב נפש (אדם על ידי שחוטפים אותו).

רמב"ם / הלכות גנבה פרקים ז', ח', ט'

פרק ז' – לומדים על משקולות כשרות. לומדים גם על אסור גנבת נפש ומסיימים את הלכות גנבה.

פרק ח' – מלמד על כך שצריך לודא שהמשקולות בהם משתמשים לשקילת דברים המיעדים למכירה, צריכים להיות מדיקים. אם הם אפילו טפה קטנים מדי, האדם המוכר יענש על כך שגנב מהאדם ששלם לו על כמות גדולה יותר.

פרק ט' – מסביר את ההלכות כיצד יש להכין את המשקל, ובאיזו תדירות יש לנקות אותו. לומדים גם על גנבת נפש (חטיפה).

פרק ט"ו – מלמד מתי אדם שגנב נפש (חטף) צריך להעניש על ידי בית הדין.

דרכי החסידות / הפרשה החסידית - ויחי

בדרך כלל התורה מסיימת עם משהו טוב. וכאן, בסופה של הפרשה. שגם מסיימת את חמש בראשית, מה הדבר האחרון שהתורה כותבת? יוסף חי 110 שנים, והניחו את יוסף בארון במצרים.

כמובן שזה מה שקרה אבל האם זו הדרך הטובה ביותר לסיים את כל חמש בראשית? אומר הרבי, כן! זו באמת הדרך המתאימה ביותר לסיים את החמש..

כל חמש בראשית מספר על דברים שקרו לאבותינו. ידיעת הדברים האלה נותנת כח להתנהג באותה דרך כשדברים כאלה קורים לנו.

ידיעת הדברים שקרו בחמש בראשית עוזרת לנו להיות מוכנים לשאת דברים שקורים בגלות כמו בחמש שמות.

בגלל זה, אחרי שלמדנו על כך מהאבות, וקבלת הכח מפל דבר שהם מראים לנו עד עכשו, הדבר האחרון שאנחנו צריכים שיהיה לנו, זה היכולת להתגבר על הגלות על ידי שיהיה לנו את הארון של יוסף אתנו במצרים.

בגלות האחרונה שבה אנו נמצאים עכשו, רואים, שהאהל של כל הרביים נשאר אתנו. צדיקים רבים נקברו בארץ ישראל אבל הרביים נשארו עם החסידים שלהם, במקום שבו היו. מכיון שאנחנו יודעים, שבכל פעם שאנחנו זקוקים לברכה (גשמית או רוחנית) תמיד יש לנו מקום שנוכל לפנות אליו כדי לקבל את הכח שאנחנו זקוקים לו, על ידי שיש לנו את "הארון של יוסף" אתנו "במצרים".

(ראה התועדות פרשת ויחי ה'תשמ"ז)

גאולה ומשיח / מצוות קטנות, כחות גדולים

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

מצוה אחת שלכם יכולה להביא את הגאולה! כך פוסק הרמב"ם.
ביצד? ביצד יכול אדם אחד קטן, במצוה אחת קטנה שהוא מקים, לחולל בזה שנוי גדול לכל
העולם?

הרבי מלימד כי באשר מקימים מצוה כדי לקרב את הגאולה, משתמשים בחלק של משיח שנמצא
בתוך כל אחד מאתנו. בכח של המשיח, המצוה הזו איננה קטנה עוד. יש בה כח עצום שיכול לשנות
את העולם ולהביא גאולה.

(ספר השיחות ה'תשמ"ז חלק א' עמוד 240 הערה 123)